

NIEKRADZIONY (1) *part praet pass pf*

A sg m niekradzioného.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nabyty drogą legalną, nie przez kradzież: Żyd ma fię przysięgą oczyścić mówiąc: iż tego koniá [...] miał záltawioného/ y miał go zá nie krádzioného [non furatum JanStat 1122]. SarnStat 257.

Cf **KRADZIONY**

ASt